

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 8 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru mearochile pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-oare publicare.

Nr. 3882 Scol.

Cătră toate oficiile protopresbiterali ca inspectorate protopresbiterali de scoale din arhidieceșă.

Următoarea carte: „Elemente de istoria naturală pentru scoalele populare de Dr Daniil P. Barcianu, cursul al II, Sibiu 1883.” se admite în mod provisoriu și cu rezervarea aprobării venerabilului sinod arhidieceșan ca manual în scoalele populare profesionale din arhidieceșă.

Din ședința consistoriului arhidieceșan, ținută în Sibiu, la 20 Octobrie, 1883.

Nicolae Popea m. p.,
vicariu arhiepiscopesc.

Sinoadele protopresbiterale. *)

Biserica noastră prin „Statutul Organic” s'a pus pe base adevărat constituționale și liberale, așa încât poate servi de model tuturor bisericilor creștine. La început bisericile naționale ortodoxe priveau cu oare care neîncredere la noi. Desvoltarea noastră însă pe acest teren a atras tot mai mult atențiunea bisericilor surori asupra ei, și spre bucuria noastră constatăm, că în România noua mișcare în biserică se pare a'și lua de basă organizarea noastră. Diarul eclesastic, „Biserica română” a început a publica „Statutul nostru Organic”, spre a prepara opiniunea publică spre reforme salutare. După cum putem afla din diarele din România clerul superior de acolo se opune noiei mișcări excepționând chiar și îndreptățirea mirenilor de a participa la administrarea bisericeii în afacerile școlare și epitropesci.

Vom urmări cu atențiunea cuvenită curentul produs în biserică suroră, căci binele ei ne zace și nouă la inimă.

Tema noastră deocamdată va fi modul, cum se aplică dispozițiunile din „Statutul Organic” privitoare la sinodul protopresbiteral.

În „Statutul Organic” fie-care organism 'și are cercul său propriu, preste care nu poate trece.

Să începem dela basă, „Sinodul parochial”.

§. 6 din „Statutul Organic” prescrie că: „În sinodul parochial iau parte toți parochienii maioreni, de

*) Articulul acesta eșit dintr'un condeiu ager, în comentarele sale exprimă vederile individuali ale onorabilului autor, la cari însă pot gră și alții, eventual după ale lor vederi.

sine stătători, nepătați, cari își împlinesc datorințele parochiale”.

În acest §. se dispune foarte clar că: cine voriese să fie membru în sinodul parochial, trebuie să aparțină parochiei cu atribuțiile prescrise: adică să fie parochian maioren, nepătat, de sine stătător.

Este preste toată indoiala, că un parochian din comuna bisericescă Poplaca nu poate fi parochian în comuna bisericescă Reșinariu.

Agendele sinodului parochial între altele sînt alegerea comitetului parochial.

Cu privire la compunerea comitetului parochial §. 17 prescrie că: „Comitetul parochial este corporațiunea aleasă din siml sinodului parochial etc.”

Ear cu privire la epitropia parochială §. 24 dispune următoarele: „Epitropi parochiali sînt acei bărbați din parochie etc.”

Nu va fi de prisos nici reproducerea dispozițiilor din §. 28: „Acolo, unde mai multe comune bisericesci împreună susțin una sau mai multe scoale, se alege din comitetele acestor parochii un comitet școlar și prin acesta o epitropie școlară etc.”

Din aceste deducem ca principiu: „În organismul unei parochii nu pot figura ca membrii indiviși cari nu aparțin acelei parochii.”

Acest principiu trebuie să fie observat cu sfințenie în întregul organism al bisericeii.

Pe basa acestui principiu trecem dela parochie la protopresbiterate.

Definiția protopresbiteratului o aflăm în §. 29: „Protopresbiteratul este întrunirea mai multor comune bisericesci, avînd un protopresbiter etc.”

Protopresbiteratul 'și împlinesce afacerile 1. prin scaunul protopresbiteral, 2. prin sinodul protopresbiteral, 3. prin comitetul protopresbiteral, și 4. prin epitropia protopresbiterală (§. 30)

Purcedînd din principiul, că în aceste corporațiuni nu pot figura ca membrii indiviși, cari nu aparțin protopresbiteratului, aflăm că cu privire la scaunul protopresbiteral §. 32. dispune: „Scaunul protopresbiteral constă afară de protopresbiter sau suplintele acestuia, ca președinte — din șese parochii, ca membrii cu vot decisiv, apoi din un defensor matrimonial și un notariu cu vot consultativ.”

Este foarte natural, că principiul de mai sus are valoare și aici, și nu va susține nime, că spre exemplu un paroch din protopresbiteratul Săliștei poate fi alesor în scaunul protopresbiteral, din protopresbiteratul Sibiului.

Trecem la sinodul protopresbiteral care formează obiectul temei noastre de astăzi.

Cu privire la sinodul protopresbiteral, §. 38. dispune următoarele: „sinodul protopresbiteral este reprezentanța preoției și a comunelor parochiale din protopresbiterat etc.” ear §. 41 prescrie că: „De membri ai sinodului protopresbiteral pot fi aleși numai aceia, cari posed calitățile prescrise în §. 6.”

Dacă combinăm acuma dispozițiunile §. 29 cu cele din §. 38 și 41 constatăm următoarele:

Un anumit număr de comune formează protopresbiteratul. Totalitatea sufletelor din acest protopresbiterat nu poate fi membru în sinodul protopresbiteral, după cum este în sinoadele parochiale singuratic, ci ea se reprezintă pre'sine prin un număr anumit. Reprezentanții lor însă trebuie să întrunească condițiunile din §. 6 conform §-ului 41. În § 6 însă precum am vădut „conditio sine qua non” este ca respectivul să fie parochian, apoi om de omenie, omul bisericeii și ca să corespundă și legilor civile, trebuie să fie și majoren.

Pe basa „Statutului Organic” susținem deci, că un parochian din Reșinariu care aparține protopresbiteratului Sibiului nu poate fi membru al sinodului protopresbiteral al protopresbiteratului Mercuriei.

Despre comitetul protopresbiteral se dice în §. 56 că: „Comitetul protopresbiteral este acea corporațiune aleasă din membrii protopresbiteratului, care efectuează conclusele sinodului etc.”

Aici textul legii vorbește atât de precis, încât a mai vorbi în acest obiect, ar fi păcat.

La epitropia protopresbiterală se dispune următoarele: „Pentru manipularea șpelor, ce se recer spre acoperirea trebuințelor bisericesci și școlari ale întregului cerc protopresbiteral ca atare, precum și pentru administrarea fondurilor bisericesci și școlari, ce s'ar înființa pentru întregul protopresbiterat: se va așeza o epitropie protopresbiterală. Această epitropie va sta din 4 epitropi și 2 suplenți, aleși în sinodul protopresbiteral pe câte trei ani, avînd pentru întregul cerc protopresbiteral același cerc de activitate, ce compete epitropiilor parochiale în afacerile sale (§. 64.)

S'ar părè, că cu privire la principiul susținat de noi ar încăpè dubietate la acest §.

Tare s'ar înșela însă, cine ar trăi în asemenea iluziuni, căci în privința aceasta §-ul următoriu — 65 numai lasă indoială. Eată textul §-ului 65: „Acolo, unde spre susținerea unui institut școlar mai înalt concurg comunele din două sau mai multe protopresbiterate, alegîndu se din comitetele protopresbiteratelor concurențe un comitet central școlar, se va alege prin și din acesta și o epitropie centrală, analog §. 28.” Cum se compun comitetele protopresbiteratelor, vîdurmă mai sus.

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CAILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțozesce de E. B.)

(Urmare).

— Domnișoara Akerstrom, dișe el, n'a voit să vină singură. Ea n'avea pe nimenea să o înșoțească și Dvoastră atăta li recomandaseți tăcere, încât ea nu putu lua pe altcineva să o înșoțească decât pe servitorul contesei Margareta, inițiat deja în secret. Firesce contesa Margareta a voit să înșoțească pe amica sa, căreia Peterson i-ar fi făcut doară niscai obiecțiuni asupra timpului rău... Dl Goefle găsi însă cuvinte pentru a proba, cum s'a desvilit faptul acesta natural. Martina ar fi putut dișe, în simplitatea sa primitivă, că lucrurile nu s'au petrecut tocmai așa, precum le esplica dl Goefle, dacă n'ar fi fost ocupată servind ceaiul și chiar și orzul împreună cu Nils, care găsise în gaard mâncările destinate de absentul Ulfilas pentru cina unchiului său și a oaspeților din Stollborg. Lugubra sală a ursoaicei oferea dară în momentul acela una din scenele acele pacinice, ce în urma necesităților naturei și a vecinicilor contraste a destinului, vieța

noastră le prezentă în fie-care moment: acuma spaime, lupte, pericole, apoi la moment, o idilă casnică, un prânț, povești. Însă numai dl Goefle și Martina se aședară la masă. Ceialalți gustară din picioare și în grabă, așteptând cu nerăbdare, sau evenimente nouă, sau sucurs, ce le ar permite hotăriri nouă.

De bună samă, fie-care din personagele acestei reuniuni neobișnuite avea câte un obiect viu de nelinisce. Margareta se întreba, dacă în urma schimbării cauzate în programa desfătărilor din castelul nou prin absența buratinilor mătușă-sa nu va pleca să o caute, și dacă domnișoara Potin însuși n'ar împărtași mirarea și spaima sa constatând absența Margaretei, de oare ce o lăsase împreună cu dînsa. Martina se nelinisci mai puțin de îngrijirile familiei sale. Positivă cum era în raționamentele sale, ea își dișea că castelul este foarte mare; că mai-căsa, deplin liniscită asupra ei și sciind că dînsa iubese jocul, n'avea obiceiul a o căuta, când ea fugea cu tinerele sale soațe din sală în sală; și că în sfîrșit, la tot momentul puteau veni ceialalți oficeri să o elibereze; însă cugetând la micul număr al aparătorilor Stollborgului, ea se nelinisci pentru încredințatul său și afla că ajutorul vine foarte târziu.

Cristian se neodișnea pentru Margareta, fără a mai gîndi la propria sa scarte. Maiorul se neodișnea pentru Cristian și pentru sine însuși, el nu

înceta a spune încet locotenentului, că el află afacerea foarte rău începută pentru a fi adusă înaintea tribunalului. Locotenentul se neodișnea vîdînd pe maiorul neliniscit. Încât pentru dl Goefle, el se temea pentru bătrînul Stenson și aceasta îl făcu, să se adîncească earăși în comentarele sale interioare asupra născerei și soartei lui Cristian.

Situațiunea nu era liniscitoare pentru nimenea, pre când în sfîrșit se auđi sunând și bătînd la poarta curții. Puteau fi oficerii cu soldații așteptați; însă putea fi și o nouă bandă trimisă, să asiste sau să scape pe cea dintăiu. Maiorul și locotenentul își luară pistoalele și se repeđiră afară poruncind lui Cristian, în virtutea dreptului și autorității, cu ce erau înzestrați în astfel de împrejurări, a rămînd în dosul lor și a nu ataca decât la comanda lor. Apoi, după ce Larrison deschise însuși resolut poarta curții fără a face întrebări, și riscînd a cădè sub focurile acelor, pe care voia să-i prîndă, el recunoscu cu bucurie, pe sublocotenentul, amicul său, cu cei patru soldați din vecinătatea cantonamentului său. Acuma era pentru el toate scăpate. Era imposibil, ca baronul să nu fi primit sciri despre evenimentul, a cărui sfîrșit el trebuie că l'a așteptat cu nerăbdare, să nu trimită o parte din lumea sa rea, să spioneze.

— Sublocotenentul făcu raportul său, ce nu era lung. El se perduse cu oamenii săi; el nu găsisse Stollborgul decât din întemplantare, după ce rătă

Principiul susținut de noi este foarte marcat și în dispozițiile privitoare la Eparchie. Deja definiția indigita acest principiu, căci în §. 85 se dice:

„Eparchia este întrunirea mai multor parochii, protopresbiterate și mănăstiri, în fruntea cărora stă episcopul etc.

Cu privire la sinodul eparchial §. 87 dispune că: „Sinodul eparchial este reprezentanța eparchiei, și se compune din deputații clerului și ai poporului eparchiei, și afară de episcopul respective de archiepiscopul diecesan, constă din etc.

Ear în §. 91 lit. i stă apriat că „Alegători și alegibili sunt toți aceia, cari posed calitățile prescrise în §. 6. Apoi noi am vădit că în §. 6 principala condiție e că respectivul să fie parochianul vre-unei parochii din eparchia respectivă.

Fiindcă „metropolia este întrunirea mai multor eparchii, prin legătură canonică, pentru susținerea etc.“ §. 143. și fiindcă: sinodul metropolitan — sau după numirea oficială — congresul național bisericesc este reprezentanța întregii provincii metropolitane a românilor de religia greco-orientală din Ungaria și Transilvania“ (§. 145) e evident, că alegători și alegibili sunt toți membrii provinciei metropolitane, și numai ei fără excepțiune. Cine ar susține principiu contrariu celui pus de noi în decursul acestei spicuirii în organismul bisericii noastre, acela nu are basă în „Statul Organic“, și va trebui să admită, că la congresul nostru național bisericesc ne-am pute reprezenta prin frații bisericii din Bucovina, România, Rusia, Grecia sau ai altei biserici ortodoxe.

Scolar.

Greu sîntem cercați în aceste zile de crise pentru noi. Din Caransebeș ni se telegrafează, că guvernul prin ordinațiune a dispus împărțirea între comune a fondului destinat pentru susținerea proiectatului gimnasiu român în Caransebeș. Reproducem mai la vale telegrama. Din parte-ne nu vom dice multe. Drepturile garantate nouă prin legi devin pre și ce merge literă moartă. În loc de a se înființa scoale în sensul legii din partea statului pentru credincioșii săi cetățeni, se pun pedeci nisuiței lor de ași pute înființa scoale din mijloacele lor proprii. Constatăm faptul, căci e bine să ținem asemenea fapte în evidență și rămânem foarte curioși de a ști motivele, ce le aduce guvernul în ordinațiunea sa.

Eată Telegrama primită Duminecă seara:

Guvernul cu ori ce preț vrea să impedeze înființarea gimnasiului proiectat în Caransebeș. O ordinațiune ministerială 37,823 ex. 1883. demândă împărțirea între comune a fondului scoalei militare și reale aproape 28000 fl. contra apriatului text al literelor fundamentale, contra §. 23 al rescriptului reg. din 9 Iunie, 1872, contra repetitelor declarații solemne legale ale reprezentanților comunelor grănițarești, care dispun neimpărțirea acestor fonduri și întrebuițarea lor pentru susținerea gimnasiului înființând în Caransebeș. Ziua împărțirii e ordonată pe poimâne 13. Noemvre. Conferința românilor, Reprezentanta orașului, unanım au protestat astăzi telegrafice la ministeriul de interne pentru sistarea acestei împărțiri.

cise multă vreme prin negură. El nu întelnise pe nimenea, sau de a întelnit pe cine-va, el n'a vădit absolut nimic.

— Dar, adause el, negura incepe a se risipi și într'un sfert de oară, va fi cu puțință a face o rondă. Sgomotul fanfarelor și petardelor încetase cu desevărsire și de aici încolo puteai auzi fie-care mișcare de afară.

— Ronda va fi cu atât mai ușor cu puțință, respunse maiorul, de oare-ce avem aici un om din localitate, un cutare Peterson, care are darul presimțitor al fărânelor, și care, de aici încolo are să vă ducă pretutindenea; dară așteptați nițel. Puneți-vă lângă aceste două intrări în tăcerea cea mai mare și ascundeți-vă bine. Închideți ușile pavilionului din gaard. Prinșii să fie păziți bine și să-i amenințați cu moartea, dacă vorbesc un singur cuvânt, dar aceasta are să rămână o simplă amenințare.

XVIII.

Abia făcuse bravul și circumspectul maior dispozițiile sale, precând o umbră trecu pe lângă el, în momentul, când se reintoarse pe întunec în sala ursoaicei, ca să continue instrucțiunea sa, căreia îi lipsea depunerea foarte importantă a dlui Goeffe despre toate, ce se petrecuse relativ la Cristian. Umbra aceasta părea nesigură și maiorul sehotări a o urmări, până ce dând de didul pavilionului, ea începu a injura cu glas îndestul de blând, ce Cri-

Revista politică.

Sibiu, la 31 Octomvre.

Negoțările în privința denumirii banului în Croația sînt încă în curgere. Persoana generalului de artilerie Filipovici este tare neplăcută ungarilor. Scirea că el va fi denumit de ban al Croației se susține și ea a consternat pe unguri. Toate țărele incriminează pe guvern pentru această alegere. Opoziția varsă foc de mânia, foile cele guvernamentale se mîngăe în supărarea lor cu aceea, că Tisza la denumirea de ban în Croația n'a mai avut în vedere interesele statului ungar, ci numai buna administrație în Croația.

Delegațiunile în ședințe plenarie desbat bugetul ministrului comun pentru războiu. În ședința de Joia trecută un delegat din partea Austriei a interpelat pre ministrul de externe, contele Kálnoky, cu privire la mișcările din Serbia. Răspunsul ministrului n'a versat multă lumină în această cestiune întunecată. A constatat, că insurecțiunea e bine organizată și că nici în Serbia nu cunosc din destul starea lucrului, fiind că locul insurecțiunii e în depărtare de 3 oare de Belgrad, insurgenții au stricat comunicațiunea telegrafică, și au făcut imposibilă întreținerea corespondenței prompte cu capitala. Ce privește natura rescoalei, ea nu e nici contra dinastiei, nici contra statului, ci e o simplă opunere la executarea legii pentru desarmare.

Curioase lucruri se mai petrec în lume și țeară. Proverbul popular: *Unde-i bine nu i de mine, unde-i rău acolo-s eu* nici odată nu s'a adevărit mai eclatant ca acuma. Telegramele din săptămîna trecută ne-au adus scirea, că miliția condusă contra insurgenților constă în mare parte din români. Pe atunci venise vestea pre aici despre respingerea oștirilor regale din partea resculților, acuma se telegrafează despre învingerea oștirilor regulate. S'a schimbat și cu naționalitatea insurgenților. Acuma ei sînt cea mai mare parte români, cari nu vorbesc nici un cuvânt serbesce și s'au resculat agitați fiind de misionari ruși emigrați din Bulgaria.

E caracteristic, că fiind vorba de bine, nu aflu un român nici de leac, și unde e rău pretutindenea întelnesc români.

Acestor sciri despre revolta românilor din Serbia, cari nu știu serbesce, se atribuie în general și ordinațiunea ministrului nostru de interne față cu proiectatul gimnasiu din Caransebeș.

Despre rescoala din Serbia se dice, că trupele regulate au alungat pe insurgenți despre teritoriul din giurul Cestobrodizei și Banjei și că au ocupat orașul Boljevaci. Revoltanții imprăsciați fiind s'au predat. Predarea armelor se face acum fără pedecă. Întreagă țeara e în linisce. Investigațiunea contra celor bănuți se va pune ași mîne în lucrare.

În ședința camerei române de Sâmbătă Stolovanu a interpelat în privința motivelor călătoriei regelui și a ministrului president la Viena, și cere informațiuni despre rezultatele acestei călătorii. La aceste ministrul president Brăteanu a răspuns, că dînsul a consiliat pre rege ca la reîntoarcerea din Berlin să se abată prin Viena și să asigureze pre guvernul austro-ungar despre iubirea de ordine și simțăminte, ce domnesc în țeară. După aceea s'a dus însuși el la Gastein și Viena ca să asigureze pre guvernele respective despre adevărul celor vorbite

de rege, adevăr documentat de întregă țeara. Cu toate acestea nici un angajament n'a luat asuprași.

În decursul desbaterei ministrul a accentuat, că el va apăra ca și țeara, cu rară vitejie drepturile țerei în cestiunea Dunărei și a încheiat cu cuvintele: Noi voim pacea.

Principele de coroană al Germaniei în zilele acestea se va duce la Madrid spre a face contra vizită regelui Alfonso. Călătoria nu o va face prin Franța, ci pre mare. Acestei contra vizite i se atribuie mare însemnătate politică. Se dicea că rezultatul ei va fi alianța Spaniei cu Germania și Austro-Ungaria. La aceasta diariul „Epoca“ face observarea: e în rătăcire cine crede, că această cercetare din partea principelui de coroană al Germaniei va avè de rezultat intrarea Spaniei în alianța austro-ungară-germană. Interesele noastre nu o pretind aceasta, și regele încă s'a dechiarat sîrbătoresc contra ori cărei alianțe.

Manifesturile politice în Anglia se fac cu ocaziunea bancheturilor. Representantul Franciei din Londra, domnul Waddington la un asemenea banchet accentuă bunele relațiuni dintre Englitera și Franța, cari sînt cea mai puternică garanție a păcii Europene.

„Luminătorul“ (?) din Timișoara publică în Nr. său 85 a. c. un articol de frunte, lung și plin de contumelii intentate actualului cap al provinciei noastre metropolitane. Să înțelege, că ansa o ia din cunoscutul cerculariu arhipăstoral, care muștră pe patrioții rei, fie ei români, fie unguri sau ori-ce alt neam. În loc de a ne ocupa cu frivolitățile articolului din „Luminătorul“, ajunge să facem atent pre onoratul public cetitoriu singur numai la aceea, ce de altcum ușor poate afla ori și cine: că adecă autorul acelor insulte este numit cu numele său propriu mai la multe locuri în însuși conțestul articolului și este acel om, pre care toată lumea îl contemplă ca pre unul, care încă nu și-a aflat nici patria sa, nici națiunea sa, nici biserica sa.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Gurariului, 30 Octomvre 1883. Comuna noastră Gurariului este binecuvîntată de Dumnezeu cu multe multe. Oamenii noștri sînt cei mai pacinici de pe fața pămîntului, apa din riul nostru cea mai cristalină, cea mai rece, cea mai repede dintre apele de prin pregiur. Pădurile noastre sînt cele mai bogate în fieare selbatice, așa că cei mai frumoși cerbi în pădurile comunei noastre au aflat cu cale a se sălășlui. Avem fel de fel de vite cu coarne și fără coarne, capre negre cu lapte vestit chiar și prin Sibiu. Printre vînaturile din toamna aceasta cel mai interesant a fost cel de Vineria și Sâmbăta trecută.

Pre timpul, când studiam eu în Sibiu, n'a fost năpăstuit prin scoale cultura cu atîta revnă ca și acum. Din cunoscînțele mele unguresci mi-a rămas în minte proverbul ungarilor „bakkot lött“.

Da, a împușcat țap în sensul ungarului și comitatensii noștri în zilele de Vineri și Sâmbăta trecută conduși de căpăi fini la miroși și vicleni la apucături, după cum sînt căpăi pre la noi.

— Este dară al locotenentului?

— O! nu, nici decum, dise Martina; el n'are alte portfolii decăt brodate de mine.

— Noi totuși ne putem convinge, dise maiorul; el este în gaard.

— Stați! esclamă dl Goeffe, care tot stase pe gînduri cu idea sa ficsă; nu mi-ai spus, Cristian, că dta ai fost pricina de a resturnat baronul în astă sară la vînațoare.

— Va se dică, baronul m'a resturnat pe mine și apoi par contre coup pe sine însuși, respunse Cristian.

— Ei bine, replică avocatul, toate obiectele din saniile D-voastre s'au rostogolit pèle-mèle preste olaltă pe drum, începînd dela urși până la portoliu, și acesta este...

— Portfoliul cu instrumentele medicului, mă rămășesc! dise Cristian. Lasă-l aici Olof, o să i-l dăm noi.

— Dă-mi-l mie! replică dl Goeffe pe ton hotărît și decis. Singura manieră a sci cui aparține un portfoliu anonim, este a-l deschide, și eu mă insercinez cu aceasta.

— Iai aceasta asupra dtale, domnule Goeffe? dise scrupulosul maior.

— Da, domnule maior, respunse dl Goeffe deschidînd portfoliul, și Dta ești martor, Dta care faci instrucțiunea despre faptele unui proces, ce doară am misiunea a-l pleđa. Stăi, iată o scrisoare

stian aflându-se pe pragul tinđii, o recunosc în dată de aceea a lui Olof Boetsoi, fiul dannemanului.

— Ce ai fătul meu? îi dise el luându-l de braț. Și cum de vii aici, în loc să te reîntorci acasă?

Și ei intrară tustrei în sala ursoaicei.

— Pe onoarea mea, de nu erai Dta aici, dise Olof cătră Cristian, ași fi tot căutat ușa. Eu cunosc bine Stollborgul pe din afară, ași veni aici cu ochii închiși; dar interiorul, nu! eu n'am intrat nici odată aici. Dta vei gândi, că pe timpul acesta afurisit nu m'am putut întoarce îndată spre munte. În sfîrșit am vădit, că se luminează nițel, și, după două oare petrecute în bostoella dlui maior mi-am lăsat calul acolo, și am plecat pe jos, ca să nu fac tatălui meu grigi, însă mai n'aininte, am vrut să-ți aduc un portofoliu, ce ți l'ai uitat în sanie, herr Cristian.

Eată-l. Eu nu l'am deschis. Ce ai pus Dta în el este și acum într'ansul. Eu n'am vrut să-l încredințez nimenui; căci tatăl meu mi-a dis, că hărțile sînt uneori mai prețioase decăt banii.

Vorbînd așa Olof dădu lui Cristian un portofoliu de marochin negru. Cristian însă nu-l cunosccea nici decăt.

— E doară al Dtale? dise el cătră maior. În hainele, ce mi le ai împrumutat? .

— Nici decum, eu nu-l cunosc, respunse Larrison.

Însă se vedeți cum stă lucrul. Pădurea comunei noastre e vecină cu cea a comunei Cristian. Fiind că se apropie eara, și eara pre la noi e cam rece, sau îngrigit oamenii de cele ale focului. Pre la noi se face toc cu lemne și lemnele pre la noi cresc în pădure. Astfel stând lucrul, oamenii s'au dus la pădure după lemne.

Am spus, că pădurea noastră e vecină cu cea a Cristianului. Mai adaug că a noastră zace mai în vârful muntelui. Sașii din Cristian încă sunt oameni. Și fiindcă se apropie eara și prin Cristian, încă voinică ca prin Gurariului, s'au dus și și sașii din Cristian în pădure.

Precum am dis pădurea lor zace mai spre poale. Ce lera deci mai natural, că a noastră fiind mai pe vârf, trebuie să trecem prin pădurea sașilor pe cale.

Și s'au pornit oameni spre pădure. Românul din fire fiul naturei, fie el cât de apăsător, cât de sêrac, când se vede pe munte, dă curs liber firei sale, și merge tot cântând și chiuind. Aud sașii că românii vin. Spaimă mare cuprinde sufletul lor, aleargă la Sibiu, la oficiul vice-comitatens, spun că românii din Gurariului au omorât patru sași, și cer brachiu. De loc sunt pornite la drum cete de gendarmi. Merge domnul vice comite însuși în persoană cu domnul subjude Jahn și doi pretori. O asemenea comisiune judecătorească strașnică cu asemenea asistență formidabilă încă n'a vădit Gurariului.

Resultatul „bakkat lött“. Sașilor din Cristian li-a fost frică, se nu i bată românii din Gurariului. Românii din Gurariului nici prin cap nu le-a trecut să bată pe sașii din Cristian. Aceștia însă din prea mare râvnă și iubire către români au înscenat cele enarate mai sus.

Venind gendarmeria la fața locului a constatat că sașii din Cristian taie lemne în pace. I-a luat sara între ei și i-a escortat acasă; 4 gendarmi au ramas în Gurariului spre a restabili ordinea, la casa de escare de disordine. Li s'a spus însă din partea oficiului comunal, că pentru liniscea comunei garantează el, căci nimerii nu-i plesnesce prin cap fantasmagoriile inchipuite de sașii din Cristian.

Formidabila comisie încă s'a convins despre cele relatate de mine, și s'a dus acasă.

Acesta e cel mai proaspăt „bakk lövés.“

Pe mine mă pune pe gânduri atâta energie din partea judecătoreșii și a comitatului. Scim că în anul trecut sașii din Cisnădie au împușcat în Reșinăreni ca în nece rațe pe lac, dintre cari s'au mutat unii și în cealaltă lume, și față cu sașii din Cisnădie nu vedem nici până astăzi urmă de energie. Scim că mai anii trecuți în Marpod și pe la ameași au năvălit sașii asupra românilor și doi din aceștia fură omorâți ca fiare selbatice. Resultatul: Omorâții omorâți, și omorâtorii p'aci p'aci să scape teafări.

Ca oamenii de pe sate ne întrebăm și noi ce scop au aceste înscenări? Ce intențiuni se urmăresc prin iscodirea de asemenea lucruri, cari sunt departe de firea românului și nu pot contribui la credința în onestitatea înscenatorilor? Ce a putut produce neobicinuita râvnă din partea domnului vice-comite, ca să alerge în persoană aici cu comisie judecătorească?*)

*) După informațiunile noastre la oficiul comitatens de aici s'a făcut arătare oficială din partea oficiului comunal din Cristian despre omorul celor patru oameni. Pe baza acestei arătări s'au făcut cele espuse de dl corespondent.

Red.

a domnului Iohan către stăpênul său. Eu cunosc scrisoarea, și la întâia privire eu vîd: „Omul cu marionetele... Guido Massarelli... Odaia rozelor?..“ A da! baronul își permite, ca senatul, a avè odaia sa de roze! Maiorule, piesa aceasta e foarte importantă, și cealaltă, căci sunt două, poate fi și mai importantă; mandatul dtale recere a avè cunoștință de ele.

— Pot eu merge? și se tînerul danneman, care înțelegend confus instrucțiunea unei afaceri judecătorești, simțea ca țeranii din toate țerile, frica de a se compromite prin vre o mărturisire oare care.

— Nu, nu, răspuse maiorul, ai să stai și să ascuți.

Și adresându-se către Margareta și către Martina, care se sfătuiu încet asupra posibilității de a se reîntoarce la castel.

— Vă rog și vă provoc și pe D-voastră, și se el, să ascultați. Noi avem de a face cu un adversar puternic, și putem fi doară acușați, că am fabricat dovești false. Aici am primit o dovadă în prezența D-voastră, și este de lipsă să o cunoașteți și D-voastră de o dată cu noi.

— Nu nu! exclamă Cristian, nu este nevoie să amestecăm pe damele aceste într'un proces...

— Îmi pare foarte rău, Cristian, răspuse maiorul, dară legile sînt mai presus decît noi și eu implinesc aici cu rigoare datorința mea. În astă sară s'a ucis un om, care avea valoare mai mare decît l'am

Să se scie, că noi încă putem aplica proverbiul „Al zu viel ist ungesund.“

N.

Varietăți.

*) (Denumire) Preoții archidieceșii noastre; Petru Popoviciu din Strei-Săcel, Petru Șinca din Batiz, Stefan Haragășiu din Valea Sat și Ioan Moșoiu din Șimon sînt denumiți de capelani militari de clasa a II în armată.

*) (Mulțămiță publică.) Cu ocaziunea producțiunii literare, împreunate cu daus în favorul fondului Reuniunii învțătorilor români gr. or. din districtul Făgărașului, ținute în 25 August, a. c. în Făgăraș preste prețul intrării: de familie 1 fl. 20 cr., de persoană 60 cr. v. a. au contribuit cu oferte marinimoase: Ilust. Dnul comite suprem Michail Horvath 3 fl. 80., comisariul consistorial dnul Demetriu Comșa 2 fl. 40., Părintele protopresbiter Petru Popescu 80 cr., Dnul Dr. Ranay, avocat 40 cr., Samuil Schul 40 cr. Iosif Fleisig 40 cr., Iulius Fleisig 40 cr. Kraus, Voila 40 cr., Iovian Stoica de Vist, jud. r. în pens. 80 cr., Ioan Cepeș 80 cr. Csato, vicepretore 80 cr., Nicolau Budac, Cârțișoara 40 cr., Nicolau Cip 80 cr., Dnul Herman Fleisig 40 cr., Nicolae Motoc 40 cr., Buholtzer, Merghindeal 40 cr., Steinburg, apotecar 40 cr., N. N. 10 cr., Constantin V. Pop 80 cr., Tierfeld, librariu 40 cr., Horvath sen. 40 cr., Horvath jun. 40 cr., Pocia, locotenent c. r. 40 cr., Iacob Natan 40 cr., Liblich, of. de poștă 40 cr., și Ioan Selegean 80 cr. v. a. Suma 18 fl. 30 cr. v. a.

Acestor p. t. domni, cari au binevoit a sprigini promovarea intereselor reuniunii noastre, întindându-i mînă de-ajutoriu, li se aduce prin aceasta mulțămiță publică.

Venitul total a fost 50 fl. 10 cr. v. a. din care substrăgînd spesele de 20 fl. remâne un venit curat de 30 fl. 10 cr. v. a.

Vincențiu Grama
președ.

Nicolau Aron
notariu.

*) (Postal) Se deschide concurs pentru ocuparea postului de magistru postal în Esztelnek, comitatul Treiscaunelor, pelângă cautiune de 100 fl. contract de oficial.

Emolumente:

120 fl. salar anual.
40 fl. paușal de cancelarie.
500 fl. paușal de transport.

Concursele au a se trimite la direcțiunea postelor centrale din Sibiu în termen de trei săptămâni.

*) (Postal) Din 10 Noevre începînd posta dintre Nadeșul sășesc și Nagy Kend, Korod Szt. Márton și Nagy-Kend va comunica în modul următor.

Plecare.

Din Nadeșul sășesc 9 oare 30 m. a. m.

Din Korod Szt. Márton 10 oare 30 m. a. m.
Acesta ajunge la Nagy-Kend la 11 oare 50 minute.

Plecare.

Din Nagy Kend atât la Nadeșul sășesc, cât și la Korod Szt. Márton la 2 oare 15 minute după ameași.

Ajunge în Nadeșul sășesc la 4 oare 35 minute după ameași și în Korod Szt. Márton la 3 oare 35 minute.

*) (Foc). Va trebui să deschidem rubrică permanentă pentru casurile de foc din Sibiu. Nu este aproape și lăsată de Dumnezeu, în care se nu avem a înregistra casuri de foc.

Vineri seara pe când încheiasem foaia, s'a escat foc în curtea avocatului Ioan de Preda. A ars grajdul și un șopron. Din norocire carul și trăsurile au fost scăpate din ghiarele focului.

*) („Corpus delicti“) numirăm celea două obiecte, cari fură aflate ași săptămîna în grădina arhiepiscopiei noastre, într'un dos neumblat și într'o distanță cam de 12 stîngeni dela gireada arsă. Acelea erau: o mînușă domnească și vre-o opt pacheturi de chibrite din o fabrică dela Paraid, toate într'o grupă. Poliția noastră a venit în curat cu mînușă; proprietariul ei se dice că ar fi un funcționar public, mai pre sus de ori ce suspițiune; însă stăpênul chibritelor încă nu s'a înșinat pentru a-și primi negoșul. Mai are vreme și el, și poliția.

*) Aflăm după „Luminat.“ din Timișoara, că ilustrii membrii ai familiei Mocsonyi: dd. Georgiu și Alecsandru Mocsonyi de Foen călătorind dela Vlacoveș spre Verșeț în apropierea garei dela Verșeț fură atinși de o întemplantă nenorocită! Resturnându-se careta ambii cădură din ea și dl Georgiu de Mocsonyi fu greu contusionat la umărul stîng, ear dl Alecsandru la mîna dreaptă. Ilustrii domni sufer încă, dar sînt atară de pericol. Le urăm cât mai grabnică reînșenătoșare.

*) (Moștenitorul tronului român.) Dl V. Păun, unul dintre distinși noștri profesori și poeți de dincolo de Carpați, va fi trimis — precum ne anunță țiarele din România — la Düsseldorf spre a învță pe principele Carol, moștenitorul tronului — limba română. —

*) (Mișcări revoluționare). În comunele Gablonz, Reichenberg și Maffersdorf în Bohemia s'au aflat o mulțime de placate revoluționare scrise în limba germană și cehică și cuprinđînd crimă de „lesae Maiestatis“. Drept signatură placatele sînt subscrise de: „Comitetul executiv“. — De altă parte în Serbia s'au revoltat țeranii din districtul Crnareha și au ocupat strimtorile situate aproape de Cestabrodiza și înălțimile dela Lucowo, spre a împedeca intrarea trupelor în districtul lor, unde s'a pronunțat starea de asediu.

*) (Fapta rea prin sine se resplătește.) În 24 a lunii curente, pecând trenul micșt ce venia din Tecuci trecea de gura Serbești, fochistul cu numele George Filip neobservând, că trenul are să treacă preste pod, s'a lovit cu capul de acoperemîntul podului și a ramas mort. El adecă se afla asupra unui butoiu în un vagon încărcat cu butoae de vin. Pe semne se puse la vin și a fost destul de crud pedepsit pentru fapta sa.

Loterie.

Sâmbătă 10 Noevre n. 1883.

Buda: 90 68 42 51 29

Bursa de Viena și Pesta.

Din 10 Noevre n. 1883.

Viena B-pesta	
Renta de aur ung. de 6%	120. 120—
Galbin	5.71 5.71
Napoleon	9.57 9.57
London (pe polița de trei luni)	120.40 120.40

fi prins viu. Eu sciu că dta ești iute, ești brav și generos: însă dta nu ești precaut, când este vorba de Dta însuși. Eu, eu dice că afacerea aceasta ne poate duce la eșafot, de oare ce Dta mărturisești sincer, că ai provocat inimicii Dtale, precând mișei aceștia au să nege în mod obraznic! . . . Se cetim dară și să nu negligăm nici un mijloc, ca se facem să triumfeze adevêrul.

— Da da, maiorule, cetesce, eu ascult, esclamă Margareta, care deveni palidă vîdînd mîneca sângeroasă a lui Cristian; eu am să fiu martoră, și de mi-ași perde cinstea!

Cristian nu pntu accepta devotamentul acestei copile nobile, și el suporta cu nerăbdare autoritatea, ce și-o însuși maiorul asupra ei. Maiorul totuși era în drept, și Cristian simțea, că în afacerea aceasta onoarea oficerului nu era mai puțin în joc decît celelalte. El se aședă repede și-și acoperi fața cu mînile, ca să ascundă și se rețină mișcările navălnice ce-l agitau, până ce maiorul ceti cu glas tare jurnalul jupânului Iohan, scris de el însuși și trimis baronului în decursul vînătoarei.

— Piesa aceasta e foarte misterioasă pentru mine și se maiorul isprăvind; ea probează un complot bine chibzuit în contra lui Cristian; îns. . .

— Dară Dta nu poți înțelege, și se dl Goefle, care, în decursul lecturii acestei piese, percurse repede cealaltă, atâta ură în contra unui necunoscut fără nume, fără familie și fără stare, din partea unui

domn mare și puternic, cum este baronul de Waldemora? Ei bine, eu înțeleg foarte bine, și, de oare ce avem dovada efectului, este vreme să cunoaștem și cauza; eată-o. . . Ridică capul, Cristian de Waldemora, adaogi dl Goefle, bătând în masă cu energie, cerul te a adus aici și bêtărul Stenson a avut rațiune să-ți dică: „Bogașiiile păcătoșului sînt rezervate celui drept!“

O tăcere de uimire și de asceptare permise diu Goefle să cetească ceea ce urmează;

„Declarațiune, încredințată de mine, Adam Stenson, lui Taddeo Manasée, negustor, născut în Perugia.

„Ca să fie predată lui Cristiano în ziua, când împregiurările mai jos menționate vor permite.

„Adelstan Cristian de Waldemora, fiul nobilului domn Cristian Adelstan, baron de Waldemora, și a nobilii doamne Hilda de Blixen, născut la 15 Septemvre 1746 în pavilionul Stollborg-ului, în odaia numită a ursoaicei, pe dominiul Waldemora, provincia Dalecarliei;

„În secret încredințat grigei Anei Boetsoi; muierea dannemanului Karl Boetsoi, prin mine subscrisul Adam Stenson și prin Karina Boetsoi, fiica susnumitului, și femeia de încredere a reposatei barone Hilda de Waldemora, născută de Blixen.

(Va urma).

Nr. 307.

[591] 2—3

CONCURS.

Spre întregirea postului de învățător la școala română greco-orient. din Furșoara, se escrie concurs cu termenul până la 6 Noemvre st. v.

Cu acest post este împrenat un salariu de 150 fl. v. a. cuartir și 4 orgii de lemne, din care are a se încălzi și școala.

Doritorii de a ocupa această stațiune au ași așterne petițiunile lor până la termenul indicat instruite conform legilor în vigoare, oficiului protopresbiteral gr. or. al tractului Ilikei.

Gurasada în 19 Octomvre 1883. În conțelegere cu comitetul parochial, oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Ilikei murășane.

Alesiu Olariu m. p.,
adm. prot.

Nr. 4258 Scol.

[592] 3—3

CONCURS.

Din fundațiunile archidieceșane au devenit vacante următoarele stipendii:

1. Două stipendii din fundațiunea „Francisc-Josefiană” à 100 fl. pentru ascultători la vre-o academiă (universitate) din patriă.

2. Un stipendiu din fundațiunea Ecaterina Raț à 30 fl. pentru ascultători de preparandiă (pedagogi.)

Spre conferirea acestora se escrie concurs cu termen până la 10 Noemvre st. v.

Concurenții au de a legitima cu acte oficiale:

a) Că sunt români de religiunea orientală-ortodoxă.

b) Că sunt lipsiți de mijloacele materiale spre continuarea studiilor.

c) Că frecventează studiile de categoria prescrișă cu succes bun.

d) Că sunt deplin sănătoși.

Sibiu 20 Octomvre 1883.

Din ședința consistoriului archidieceșei gr. or. române a Transilvaniei.

Nr. 2963.

[596] 2—3

CONCURS.

În cercul sanitar al Boiței, comitatul Sibiului, de carele se ține Boița, Talmaciul, Talmăcelul Porcești și Vestemul, fiind a se îndeplini postul vacant de medic cercual se deschide termen de concurs până în 28 Noemvre 1883 st. n.

Cu acest post este împreunat:

1. a) Pentru un doctor de medicină salariu anual de 500 fl.; b) pentru un chirurg salariu anual de 400 fl.

2. Paușal de locuință și încălzire 100 fl.

3. Pentru fiesce care prima vizită afară de eventuala cărăușă 50 cr.; pentru vizitele următoare câte 30 cr.

4. Alesului medic cercual i va sta în voiași ași alege locul de reședință sau în Boița sau în Talmaci.

5. Cunoscința limbii române și germane se recere.

Cereri de competență bine instruite sunt a se adresa până la termenul prefipt către subscrișul, carele la recerință cu plăcere este gata a da deslușiri mai detaiate.

Talmaci în 6 Noemvre 1883.

Pretorele cercului Cisnădiei.

Nr. 359.

[593] 3—3

CONCURS.

Pentru reintregirea parohiei de clasa a III-a în comuna Jibert, protopresbiteratul Cohalmului, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Tel. Rom.”

Emolumentele sânt:

a) Folosința unei porțiuni canonic stătătoare din 13 jugere 644⁰ pământ de arat, și 1 juger 1060⁰ de fân.

b) Dela 70 locuitori români câte o ferdelă de grâu sau cucuruz; apoi dela 30 familii neorustice câte 60 cr. și dela 15 neorustici câte 40 cr. de fie-care familie.

c) Venitele stolari obicinuite;

d) Cuartirul deocamdată se va închiria din partea comunei bisericesci.

Petițiunile concursuale, instruite în sensul legilor din vigoare au a se așterne subsemnatului oficiu protopresbiteral până la termenul sus indicat.

Cohalm, 13 Octomvre, 1883.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Cohalmului în conțelegere cu comitetul parochial.

Nicolae Mircea m. p.,
adm. prot.

Nr. 439.

[590] 3—3

CONCURS.

Pre basa sentinței Prea Venerabilului Consistoriu archidieceșan ddto 9 August a. c. Nr. 2066, prin aceasta se escrie concurs pentru ocuparea postului de învățătoriu în comuna Turnișor.

Emolumentele sânt:

1. Salariu, în bani gata, cari se solvesc din lada bisericeii în rate lunare decursive 200 fl.

2. Cuartir liber în edificiul școlii.

3. Trei stângini de lemne, din care are a se încălzi și sala de învățământ.

Dela înmormântări și masle — dacă participă ca fungente câte 20 cr.

Dela petenți se cere să fie cântăreți și să poarte strana în dumineci și serbători.

Doritorii de a ocupa acest post au să și subștearnă suplicele lor instruite conform legilor și regulamentelor oficiului protopresbiteral gr. or. al tractului Sibiului, dela publicarea acestui concurs în restimp de 15 zile. Turnișor în 9 Octomvre 1883.

Comitetul parochial în conțelegere cu

Simeon Popescu m. p.,
protopresbiter.

CONCURS [588] 3—3

Devenind vacante trei ajutoare de câte 40 fl. v. a. pe an, destinate învățăceilor români, cari se vor aplica la meseriile: de postovar, pălărier, mașinist, argășitor, ciopotar, faur, rotar și covrigar.

Subscrișul comitet publică următorul concurs:

Suplicele să se adreseze la subscrișul Comitet până la 1-a Decemvre a. c. provădate:

1. Cu estras de botez, din care să se vadă că suplicantul e român și posedă etatea de 14 ani.

2. Cu atestatul de școală, din care să se vadă, că a parcurs trei sau patru clase normale.

3. Revers dela părinții sau dela tutorii copilului, din care să se vadă că-l lasă să învețe cutare meserie.

4. O parie din contractul încheiat cu un Măestru din Brașov, din care să se vadă că suplicantul e așezat la una din meseriile de mai sus de cel puțin 15 zile.

Brașov 10 Oct. 1883.

Comitetul asociațiunii pentru spriginirea învățăceilor și sodalilor români meseriași.

B. Baiulescu, Dr. I. Bozocanu,
pres. secr.

Nr. 307.

[589] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu la școala confesională gr. or. din Săsciori se escrie concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare.

Emolumentele legate de acest post sânt:

Salariu anual 300 fl. v. a. cuartir și lemne.

Doritorii de a îmbrăca acest post au să și subștearnă petițiunile instruite cu documentele provădate în legile în vigoare oficiului protopresbiteral subsemnat până la termenul supranumit.

Sebeș în 18 Octomvre, 1883.

Oficiul protopresbiteral gr. or. în conțelegere cu comitetul parochial.

Nr. 345/1883

[583] 3—3

CONCURS.

Devenind vacante următoarele stipendii și anume:

A.

1. Un stipendiu de 100 fl. pe an, pentru elevi la vre-o școală comercială din patrie;

2. Un stipendiu de 100 fl. pe an, pentru studenți dela o școală reală;

3. Un stipendiu de 100 fl. pentru un student la gimnaziu;

4. Două stipendii à 60 fl. pe an, pentru ascultători de pedagogie la un institut pedagogic din patrie;

5. Două stipendii à 80 fl. pe an, pentru studenți dela școala de agricultură reg. ung. din Cluj-Mănăstur;

6. Un stipendiu de 100 fl. pe an, pentru eleve dela un institut pedagogic pentru fete din patrie;

7. Un stipendiu de 300 fl. pe an, pentru studenți dela o academie de silvicultură;

8. Un stipendiu de 60 fl. pe an, din fundațiunea „Marinoviciu” pentru studenți de gimnaziu.

Mai departe fiind vacante următoarele ajutoare:

B.

9. Un ajutor de 60 fl. pe an, pentru tineri sau tinere, ce ar vol să învețe la vre un institut sau corporațiune industrială din patrie, vre-una din meseriile: țesutul de pânzării, covoare, părți de îmbrăcăminte, pe rezboai moderne mai perfecționate, sau cusătura de albituri, brodării sau erotria superioară de dame sau bărbați; sau arta orlogeriei, juvaergiei (argintăriei) sau a farmaciei.

10. Un ajutoriu de 100 fl. pe an, pentru tineri doritori de a cultiva vre-una din artele frumoase: desemnul, pictura, sculptura, musica, sau fotografia, la vre un institut public sau la un măiestru din cei mai cu renume.

11. Două ajutoare à 100 fl. pe an, pentru tineri cu preferență din munții apuse ai Transilvaniei, cari ar vol a se perfecționa în o măiestrie de lemărit mai perfecționată d. e. în facerea de buți mari de cruci și colonade, învești de case după sisteme moderne, sau strugărie.

12. Două ajutoare à 20 fl. pe an, pentru tineri descendenți din vre-o familie de ale fostei comune „Tofaléu”, cari ar vol a învești vre-o meserie oare-care;

13. Patru ajutoare à 25 fl. pe an pentru sodali ce sânt în condițiuni de a se pute face măiestrii.

14. Opt ajutoare à 12 fl. 50 cr. pe an, pentru învățăcei de meserie.

Prin aceasta se escrie concurs.

Aspiranții la vre-unul din stipendiile amintite sub A. 1—8 au să și trimită suplicele la subscrișul comitetului asociațiunii transilvane până în 1 Decemvre st. n. a. c., însoțite de următoarele documente:

a) Carte de botez, în original sau în copie legalisată;

b) Testimoniu școlastic de pe șemestrul al II-lea al anului școlastic premergătoriu;

c) Atestat de frecventare dela direcțiunea institutului în care frecventează școala de prezent. Elevele de pedagogie, cari frecventează un institut cu altă limbă de propunere decât cea română, au se probeze, că vorbesc bine limba maternă și că au noțiuni elementare din literatura ei;

d) Atestat de paupertate, sau de orfan, dacă concurentul e orfan.

Suplicanții la vre-unul din ajutoarele amintite sub B. p. 9—14 au să presente următoarele documente:

a) Atestat de botez în original sau în copie legalisată;

b) Testimoniu școlastic de cel puțin 4 clase elementare și cei sub p. 10 și dovada că cunoasce elementele desemnului limnear;

c) Atestat că se află deja lucrând la vre-un măiestru sau corporațiune și cu ce succes;

d) Atestat de moralitate dela autoritatea competentă locală;

e) Adeverință dela părinți sau tutori că sânt decisi a lăsa pre fiii sau pupiliilor la învățătură, până se vor perfecționa pe deplin;

f) Aspiranții la ajutoarele de sub p. 10 și 11 și contract cu măiestrul, la care se află în aplicare; ear aspiranții sodali p. 12 adeverință dela corporațiune, că sânt în stare să se facă imediat măiestrii.

Din ședința comitetului asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, ținută la Sibiu în 15 Octomvre n. 1883.

Iacob Bologna
v. președinte

Dr. D. P. Barcianu
secretar

Nr. 401.

[599] 1—3

EDICT.

Maria Hudea născ. Lăpădat de religiunea gr. or. din Hașfaleu, comitatul Târnavei mari, carea de aproape cinci ani a părăsit cu necredință prelegiuitul său bărbat Zacharia Hudea din Daneș acelaș, comitat, fără a se sci ubicațiunea, se citează prin aceasta ca în termen de trei luni dela prima publicare a acestui edict, se se prezenteze înaintea subsemnatului scaun protopresbiteral, ca for matrimonial de prima instanță, căci la dincontră și în absența ei se va pertracta și decide procesul intentat contra-i de bărbatul său.

Sighișoara, 24 Septembre 1883.

Scaunul protopresbiteral gr. or. al tractului Sighișoarei ca for matrimonial de 1 instanță.

Demetriu Moldovan m. p.,
administrator protopresbiteral.

Nr. 277

[582] 3—3

EDICT.

Nicolau Ivan din Vulcan, comitatul Brașovului, a părăsit cu necredință de 5 ani prelegiuita sa soție Iuliana născ. George Neacșu tot din Vulcan, fără de a se sci locul, unde se află și de mai trăesce, este prin aceasta citat, ca în termen de trei luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la dincontră și în absența lui se va pertracta și decide procesul divorțial intentat asupra-i de către soția sa.

Brașov, 30 Septembre, 1883.

Forul matrimonial gr. or. al protopresbiteratului Branului.